

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ГЕОСИСТЕМНИЙ ПІДХІД У ГІДРОЛОГІЇ»

Компонента освітньої програми – вибіркова (4 кредити)

Освітньо-професійна програма	Гідрометеорологія
Спеціальність	103 Науки про Землю
Галузь знань	10 – Природничі науки
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Мова навчання	українська
Профайл викладача	Николаєв Андрій Миколайович , кандидат географічних наук, доцент кафедри географії України та регіоналістики
Контактний тел.	(050) 232 28 48
E-mail:	a.nikolaev@chnu.edu.ua
Сторінка курсу в Moodle	https://moodle.chnu.edu.ua/enrol/index.php?id=4317
Консультації	Середа 14 – 15 год.

АНОТАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Геосистемний підхід у гідрології» є однією з вибірових у системі підготовки фахівців-гідрометеорологів. Її призначенням є формування у майбутніх фахівців уявлень про застосування геосистемного підходу при проведенні гідрологічних досліджень.

Мета навчальної дисципліни: надання знань про геосистеми, методи їх дослідження. Формування вмінь і навичок застосування системного підходу при проведенні досліджень гідрологічних об'єктів як природно-антропогенних геосистем.

НАВЧАЛЬНИЙ КОНТЕНТ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ

МОДУЛЬ 1. ГЕОСИСТЕМИ	
Тема 1	Геосистеми і геоструктури, їх класифікація
Тема 2	Структура геосистем: елементи та зв'язки між ними
Тема 3	Геосистемний підхід в гідрологічних дослідженнях
МОДУЛЬ 2. Системний метод в гідрології	
Тема 4	Системний підхід до комплексного використання водних ресурсів
Тема 5	Системний підхід в гідроекології, гідрохімії та ландшафтній гідрології
Тема 6	Системний підхід у моделюванні та прогнозуванні річкового стоку
Тема 7	Системний підхід у руслознавчих дослідженнях

ФОРМИ, МЕТОДИ ТА ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

До освітніх технологій, що застосовуються для освоєння курсу «Геосистемний підхід у гідрології» належать: лекції, практичні роботи, семінари та робота з підручниками, картографічними матеріалами, базами гідрометеорологічних даних.

ФОРМИ Й МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Поточний контроль: здійснюється під час проведення лекційних, практичних та семінарських занять, самостійної роботи у формі усного та письмового (тестування, практична робота, обговорення, дискусія) усне опитування здобувачів. Метою поточного контролю є перевірка рівня засвоєних знань та підготовки студентів до виконання роботи.

Підсумковий контроль – залік.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання програмних результатів навчання здобувачів освіти здійснюється за шкалою європейської кредитно-трансферної системи (ECTS).

Загальна кількість балів, яку студент може отримати у процесі вивчення дисципліни протягом семестру, становить 100 балів, з яких 60 балів студент набирає при поточних видах контролю і 40 балів – у процесі підсумкового виду контролю (заліку).

Кількість балів за кожний навчальний елемент виводиться із суми поточних видів контролю. Кількість балів за змістовний модуль дорівнює сумі балів, отриманих за навчальні елементи даного модуля. Максимальна кількість балів складає: за 1 модуль – 30; 2 модуль – 30 балів.

Студент, який набрав протягом нормативного терміну вивчення дисципліни 60 балів та виконав навантаження за всіма кредитами, має можливість не складати залік і отримати набрану кількість балів як підсумкову оцінку або складати залік з метою підвищення свого рейтингу за даною навчальною дисципліною. Якщо студент набрав менше 30 балів, він не допускається до складання заліку.

Критерієм успішного оцінювання є досягнення здобувачем вищої освіти мінімальних порогових рівнів (балів) за кожним запланованим результатом навчання.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка: національна та ECTS	Критерії оцінювання
90-100	Зараховано А	Здобувач дає абсолютно правильні відповіді на теоретичні питання з викладенням оригінальних висновків, отриманих на основі програмного, додаткового матеріалу та нормативних документів. При виконанні практичного завдання здобувач застосовує системні знання навчального матеріалу, передбачені навчальною програмою.
80-89	Зараховано В	Здобувач повністю розкрив теоретичні питання на основі програмного та додаткового матеріалу. При виконанні практичних завдань здобувач застосовує узагальнені знання навчального матеріалу, передбачені навчальною програмою.
70-79	Зараховано С	Здобувач розкрив теоретичні питання, програмний матеріал викладено у відповідності до вимог. Практичні завдання виконані в цілому правильно, але мають місце окремі неточності.
60-69	Зараховано D	Здобувач розкрив теоретичні питання, проте при викладенні програмного матеріалу допущені окремі помилки. При виконанні практичних завдань здобувач припускається помилок, за рахунок недостатнього розуміння матеріалу.
50-59	Зараховано E	Здобувач неповністю розкрив теоретичні питання, відповідь містить суттєві помилки. При виконанні практичних завдань здобувач припускається значних помилок, а виконання завдань викликає значні труднощі.
35-49	Незараховано FX (з можливістю повторного складання)	Здобувач не розкрив теоретичні питання і не може виконати практичні завдання. Як правило такий здобувач виявляє здатність до викладення думки лише на елементарному рівні.
0-34	Незараховано F (з обов'язковим повторним опрацюванням освітнього компонента до перескладання)	Здобувач не виконав навчальну програму або якийсь елемент її складової, має фрагментарні знання, які не дозволяють розкрити теоретичні питання і виконати практичні завдання. Такий здобувач не може викласти свою думку навіть на елементарному рівні.

ПОЛІТИКА ЩОДО АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Дотримання політики щодо академічної доброчесності учасниками освітнього процесу при вивченні навчальної дисципліни регламентовано такими документами:

- «Етичний кодекс Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича»
<https://www.chnu.edu.ua/media/jxpbs0zb/etychnyi-kodeks-chernivetskoho-natsionalnoho-universytetu.pdf>

- «Положенням про виявлення та запобігання академічного плагіату у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича»

https://www.chnu.edu.ua/media/f5eleobm/polozhennya-pro-zapobihannia-plahiatu_2024.pdf

ЛІТЕРАТУРА

1. Голубець М. А. Екосистемологія. Львів : Поллі, 2000. 316 с.
2. Гродзинський М. Д. Стійкість геосистем до антропогенних навантажень. КИЇВ : Лікей, 1995. 233 с.
3. Egelen G. Hydrological systems analysis. A regional case study. Kirchzarten : TNO-DGV Inst. Appl. Geoscience, 1984. 43 p.
4. Egelen G. Methodological aspects of mapping of regional hydrological systems. *Beitrage zur Hydrologie*. Ht. 5. P. 577–585.

*Детальна інформація щодо вивчення курсу
«Гідрологія урбанізованих територій»
висвітлена у робочій програмі навчальної дисципліни
(у випадку його вибору)*